

There are no translations available.

Cati nu s-au trezit vineri dimineata cu gandul unui traseu de week-end? Mai ales vara cand cuptorul Bucurestiului creste, de la sine, cu cateva grade Celsius. Care cu apucaturi de mare, care cu idei de munte, care cu gratare la padure. Sigur, e timp pentru toate, dar in vinerea cu pricina, respectiv 15 iulie, mi s-a aprins fitilul **Transfăgărășanului!**

Dupa ce am adunat unanimitate in jur, am inceput sa caut diverse persoane care au parcurs recent (adica in 2010) aceasta mandrie a soselelor romanesti (o performanta a odiosului regim), cerandu-le cateva informatii tehnice. Primii intrebati ma sfatuiau insistent sa-mi schimb planurile pentru ca drumul e foarte prost si nici peisajul nu e incantator. Cel putin pe partea dinspre barajul **Vidraru**. Eventual, sa mergem pe **Transfăgărășan** dinspre **Fagaras** sau Sibiu. Ceea ce, evident, nu era cazul pentru noi. Dar m-a linistit un amic tare grijuliu cu masina personala pe drumurile patriei spunandu-mi ca nu e chiar asa de prost. Mai mult, ni s-a alaturat si el in escapada de week-end!

Asa ca sambata dimineata, 16 iulie, la ora 8 trecute fix intram pe autostrada A1, cu chiuituri si muzici de drum lung, cu Dumnezeu inainte! Pana la Curtea de **Arges** nicio surpriza, nicio noutate. Vestea buna este ca s-a reparat drumul pana la Poienari, un mare Bravo! pentru cei din **Arges**, din Arefu. La poalele fortaretei vitejilor am oprit pentru un sandvis, aruncand ocheade catre impresionanta cetate ale carei 1480 de trepte ma tot ispiteau

Dupa cum era de asteptat, nu eram singuri in drumul spre barajul **Vidraru** iar odata ajunsi acolo am nimerit intr-o harmalaie de oameni si masini de ziceai ca e targ, ceva de groaza! Unde mai pui ca niste jandarmi trebuia sa dirijeze circulatia, facand cu greu loc unor vehicule-monstru incarcate cu busteni.

Nu ne oprim pentru poze la baraj, avem alte treburi. Repede aveam sa constatam ca drumul nu e chiar atat de prost, dar cel mai bine e sa nu te grabesti si fii pregatit pentru jaloane. Nu am fost atent la kilometraj si borne, dar numai primii kilometri de drum, dupa baraj, sunt mai dificili din cauza exploziilor din asfalt. Apoi, pentru alti cativa km se imbina drum peticit cu bucati decopertate, ceea ce da speranta unor reparatii in timp util. Oricum, cea mai mare parte a drumului **Vidraru**-cabana Capra este in bune conditii. De altfel, in preajma cabanei Capra, din loc in loc, pe o distanta de cateva curbe de **Transfagarasan**, grupulete de corturi. Peisajul este uluitor, taie respiratia si te face sa râzi prosteste.

Ceva mai sus de Capra am oprit pentru a ne abandona, pentru cateva minute, unei privelisti la care am visat ani de-a randul. Inca un vis implinit, dar **Transfagarasanul** inca ne invita la drum. Am pornit mai departe, spre

Balea

Lac, loc in care am realizat ca, prin magie sau alte trznai, tot targul ala oribil de la baraj

Vidraru

se mutase si ne astepta! La

Balea

Lac cu greu gaseai un petec liber in care sa-ti lasi masina, te simteai de-a dreptul inghesuit de multimea de oameni, de puhoiul de pe platou. Iar la senzatia asta de neplacuta inghesuiala contribuia si ceața densa care punea stapanire.

M-am invartit pe acolo pana ce, incet-incet, m-a patruns racoarea dupa care tanjeam. Din pacate, ceața a furat spectacolul peisajului, dar nu poti sa le ai pe toate, din prima. Am plecat mai departe, spre **Balea** cascada, cu regretul ca nu avem atunci timp si pentru acest popas. Ceata ne-a mai insotit o vreme, dar o lasam in urma, pe masura ce coboram. Parca pe la Cartisoara am facut stanga, spre

Fagaras.

Cu siguranta ca trebuie sa respiri mai mult aer al locului pentru a-l face sa salasluiasca in tine, sa staruie mai mult timp printre amintiri. Primul **Transfagarasan** a imbinat cunoasterea drumului cu uluiala peisajului. Poate ca data viitoare o sa ramanem macar o noapte in zona, poate la Capra, poate la

Bâle

a

Acum ca am fost si aici, toata atentia se muta catre Transalpina.

Pana in **Fagaras** am mai oprit la Cârța si Manastirea Brancoveanu de la Sambata de Sus. De-o parte ruinele abatiei cisterciene si amintirile civilizatiei sasesti, de cealalta parte lacasul monahal ortodox, cu martirii sai ardeleni, cu stilul brancovenesc, cu pasii adanci ai parintilor Arsenie Boca si Teofil Paraiianu. Despre toate astea, intr-un text viitor.

Pentru a cauta cazare in **Fagaras**, accesati [aceasta sectiune](#) a site-ului nostru.

[Citeste mai mult...](#)

Sursa: www.umblarici.ro